

Samuel #3

David's Kingship: Rise and Fall

Rabbi Hayyim Angel

KJ Rabbinic Scholar

National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals

hangel@jewishideas.org

www.jewishideas.org

1. II Samuel 2:1, 8-9

¹Sometime afterward, David inquired of the LORD, “Shall I go up to one of the towns of Judah?” The LORD answered, “Yes.” David further asked, “Which one shall I go up to?” And the LORD replied, “To Hebron.” ... ⁸But Abner son of Ner, Saul’s army commander, had taken Ish-bosheth son of Saul and brought him across to Mahanaim ⁹and made him king over Gilead, the Ashurites, Jezreel, Ephraim, and Benjamin—over all Israel.

שמואל ב' ב: א, ח-ט

(א) ויהי אחרי כן וישאל דוד בה' לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר ה' אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברונה... (ח) ואבנר ברנר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת ברשאול ויעברהו מחנים: (ט) וימלכהו אלה הגלעד ואלה האשורי ואלו זרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה:

2. II Samuel 6:16-23

¹⁶As the Ark of the LORD entered the City of David, Michal daughter of Saul looked out of the window and saw King David leaping and whirling before the LORD; and she despised him for it... ²⁰David went home to greet his household. And Michal daughter of Saul came out to meet David and said, “Didn’t the king of Israel do himself honor today—exposing himself today in the sight of the slavegirls of his subjects, as one of the riffraff might expose himself!” ²¹David answered Michal, “It was before the LORD who chose me instead of your father and all his family and appointed me ruler over the LORD’s people Israel! I will dance before the LORD ²²and dishonor myself even more, and be low in my own esteem; but among the slavegirls that you speak of I will be honored.” ²³So to her dying day Michal daughter of Saul had no children.

שמואל ב' ו: טז-כג

(טז) והנה ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרצר לפני ה' ותבז לו בלבה... (כ) וישב דוד לברוך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: (כא) ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם ה' על ישראל ושחקתי לפני ה': (כב) ונקלתי עוד מאזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: (כג) ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

3. II Samuel 7:1-3, 12-16

¹When the king was settled in his palace and the LORD had granted him safety from all the enemies around him, ²the king said to the prophet Nathan: “Here I am dwelling in a house of cedar, while the Ark of the LORD abides in a tent!” ³Nathan said to the king, “Go and do whatever you have in mind, for the LORD is with you.”...

¹²When your days are done and you lie with your fathers, I will raise up your offspring after you, one of your own issue, and I will establish his kingship. ¹³He shall build a house for My name, and I will establish his royal throne forever. ¹⁴I will be a father to him, and he shall be a son to Me. When he does wrong, I will chastise him with the rod of men and the affliction of mortals; ¹⁵but I will never withdraw My favor from him as I withdrew it from Saul, whom I removed to make room for you. ¹⁶Your house and your kingship shall ever be secure before you; your throne shall be established forever.”

שמואל ב' ז: א-ג, יב-טו

(א) ויהי כִּי יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וְהוּא הִנִּיחֵלּוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו : (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנְּבִיא
 רָאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וְאָרוֹן הָאֱלֹהִים לֹקֵים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הִירִיעָה : (ג) וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ לַךְ עֲשֵׂה כִּי הוּא עִמָּךְ :

(יב) כִּי יִמְלֹאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִי אֶת־זַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּינְתִי
 אֹתוֹ מִמְּלַכְתּוֹ : (יג) הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לְשְׁמִי וְכִנְנֹתִי אֶת־כִּסֵּא מִמְּלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם : (יד) אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ
 לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו בְּשֹׁבֵט אֲנָשִׁים וּבְנִי אָדָם : (טו) וְחִסְדֵי
 לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר חִסַּרְתִּי מֵעַם שְׂאוּל אֲשֶׁר חִסַּרְתִּי מִלְּפָנַיךָ : (טז) וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמִמְּלַכְתְּךָ
 עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסֵּאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם :

4. II Samuel chapter 11

¹At the turn of the year, the season when kings go out [to battle], David sent Joab with his officers and all Israel with him, and they devastated Ammon and besieged Rabbah; David remained in Jerusalem. ²Late one afternoon, David rose from his couch and strolled on the roof of the royal palace; and from the roof he saw a woman bathing. The woman was very beautiful, ³and the king sent someone to make inquiries about the woman. He reported, “She is Bathsheba daughter of Eliam [and] wife of Uriah the Hittite.” ⁴David sent messengers to fetch her; she came to him and he lay with her—she had just purified herself after her period—and she went back home. ⁵The woman conceived, and she sent word to David, “I am pregnant.” ⁶Thereupon David sent a message to Joab, “Send Uriah the Hittite to me”; and Joab sent Uriah to David...

⁸Then David said to Uriah, “Go down to your house and bathe your feet.” When Uriah left the royal palace, a present from the king followed him. ⁹But Uriah slept at the entrance of the royal palace, along with the other officers of his lord, and did not go down to his house. ¹⁰When David was told that Uriah had not gone down to his house, he said to Uriah, “You just came from a journey; why didn’t you go down to your house?” ¹¹Uriah answered David, “The Ark and Israel and Judah are located at Succoth, and my master Joab and Your Majesty’s men are

camped in the open; how can I go home and eat and drink and sleep with my wife? As you live, by your very life, I will not do this!” ...

¹⁴In the morning, David wrote a letter to Joab, which he sent with Uriah. ¹⁵He wrote in the letter as follows: “Place Uriah in the front line where the fighting is fiercest; then fall back so that he may be killed.” ¹⁶So when Joab was besieging the city, he stationed Uriah at the point where he knew that there were able warriors. ¹⁷The men of the city sallied out and attacked Joab, and some of David’s officers among the troops fell; Uriah the Hittite was among those who died...

²⁶When Uriah’s wife heard that her husband Uriah was dead, she lamented over her husband. ²⁷After the period of mourning was over, David sent and had her brought into his palace; she became his wife and she bore him a son. The LORD was displeased with what David had done.

שמואל ב' פרק יא

(א) ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו וישבגו עמו ויצרו על־דבֿה ודוד יושב בירושלם : (ב) ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית־המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד : (ג) וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא־זאת בת־שבע בת־אלעים אשת אוריה החתי : (ד) וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה : (ה) ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי ...

(ח) ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ בגלילך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך : (ט) וישכב אוריה פתח בית המלך את כל־עבדי אִדניו ולא ירד אל־ביתו : (י) ויגדו לדוד לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דוד אלא־אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל־ביתך : (יא) ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אִדני על־פני השדה חנים ואני אבוא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי חיה וחי נפשך אם־אעשה את־הדבר הזה ...

(יד) ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל־יואב וישלח ביד אוריה : (טו) ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה אל־מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת : (טז) ויהי בשמור יואב אלה־העיר ויתן את־אוריה אלה־מקום אשר ידע כי אנשי־חיל שם : (יז) ויצאו אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מרה־עם מעבדי דוד ויקמת גם אוריה החתי ... : (כז) ותשמע אשת אוריה כי־מת אוריה אישה ותספד על־בעלה : (כז) ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל־ביתו ותהילו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר־עשה דוד בעיני ה' :

5. II Samuel chapter 12

¹The LORD sent Nathan to David. He came to him and said, “There were two men in the same city, one rich and one poor. ²The rich man had very large flocks and herds, ³but the poor man had only one little ewe lamb that he had bought. He tended it and it grew up together with him and his children: it used to share his morsel of bread, drink from his cup, and nestle in his bosom; it was like a daughter to him. ⁴One day, a traveler came to the rich man, but he was loath to take anything from his own flocks or herds to prepare a meal for the guest who had come to him; so he took the poor man’s lamb and prepared it for the man who had come to him.”

⁵David flew into a rage against the man, and said to Nathan, “As the LORD lives, the man who did this deserves to die! ⁶He shall pay for the lamb four times over, because he did such a thing and showed no pity.” ⁷And Nathan said to

David, “That man is you! Thus said the LORD, the God of Israel: ‘It was I who anointed you king over Israel and it was I who rescued you from the hand of Saul. ⁸I gave you your master’s house and possession of your master’s wives; and I gave you the House of Israel and Judah; and if that were not enough, I would give you twice as much more. ⁹Why then have you flouted the command of the LORD and done what displeases Him? You have put Uriah the Hittite to the sword; you took his wife and made her your wife and had him killed by the sword of the Ammonites. ¹⁰Therefore the sword shall never depart from your House—because you spurned Me by taking the wife of Uriah the Hittite and making her your wife.’ ¹¹Thus said the LORD: ‘I will make a calamity rise against you from within your own house; I will take your wives and give them to another man before your very eyes and he shall sleep with your wives under this very sun. ¹²You acted in secret, but I will make this happen in the sight of all Israel and in broad daylight.’”

¹³David said to Nathan, “I stand guilty before the LORD!” And Nathan replied to David, “The LORD has remitted your sin; you shall not die...”

²⁴David consoled his wife Bathsheba; he went to her and lay with her. She bore a son and she named him Solomon. The LORD favored him, ²⁵and He sent a message through the prophet Nathan; and he was named Jedidiah at the instance of the LORD.

שמואל ב' פרק יב

(א) וישלח ה' את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: (ב) לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: (ג) ולרש אינפל כי אם־כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשפה ויבחיכו ותשכב ותהילו כבת: (ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארם הבא־לו ויקח את־כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו:

(ה) ויחראף דוד באיש מאד ויאמר אל־נתן חייה כי ברמות האיש העשה זאת: (ו) ואת־הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את־הדבר הזה ועל אשר לא־חמל: (ז) ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש כה־אמר ה' א־לקי ישראל אנכי משחתיך למלך עלי־ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: (ח) ואתנה לך את־בית אדניך ואתנשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה ואם־מעט ואספה לך כהנה וכהנה: (ט) מדוע בזית את־דבר ה' לעשות הרע <בעינו> בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואתאשתי לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: (י) ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם עקב כי בזתני ותקח את־אשתי אוריה החתי להיות לך לאשה: (יא) כה אמר ה' הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם־נשיך לעיני השמש הזאת: (יב) כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד פלי־ישראל ונגד השמש: (יג) ויאמר דוד אל־נתן חטאתי לה' ויאמר נתן אל־דוד גסה העביר חטאתך לא תמות:

(כד) וינחם דוד את בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן <ויקרא> ותקרא את־שמו שלמה וה' אהבו: (כה) וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה בעבור ה':

6. II Samuel 20:1

A scoundrel named Sheba son of Bichri, a Benjaminite, happened to be there. He sounded the horn and proclaimed: “We have no portion in David, no share in Jesse’s son! Every man to his tent, O Israel!”

שמואל ב' כ: א

ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש מיני ויתקע בשפך ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ושי איש לאהלו ישראל: